

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. június hó 16. napján megtartott fellebbezési nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2016. március hó 23. napján kihirdetett **13.B.102/2015/120.** számú ítéletének **I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r., III.rendű vádlott neve III. r. és V.rendű vádlott neve V. r. vádlottra** vonatkozó részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott adócsalás büntetteként értékelt cselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősíti.

I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és V.rendű vádlott neve V. r. vádlottak gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélését, valamint I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakkal szemben elrendelt vagyonek Kobzása vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből V.rendű vádlott neve V. r. vádlottat helyesen 75.000,- (hetvenötezer) forint megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az első fokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r., III.rendű vádlott neve III. r. és V.rendű vádlott neve V. r. vádlottra vonatkozó részét helyben hagyja.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által 2016. március 23. napjától 2017. február 01. napjáig és 2017. február 23. napjától 2017. június 16. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint 2017. február 02. napjától 2017. február 22. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja. 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó házi őrizet tartamát 1 (egy) napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Kötelezi III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 32.500,- (harminckettőezer-ötszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma **(személyazonosító igazolvány szám).**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt halmazati büntetésül, mint visszaesőt 5 év börtönre, 5 év közügyektől eltiltásra, és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra;

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt, halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 3 év fegyházra, 3 év közügyektől eltiltásra, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra,

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt, halmazati büntetésül 2 év börtönre, 2 év közügyektől eltiltásra, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottak legkorábban a büntetés háromnegyed része, míg III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a büntetés négyötöd része letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben 111.449.000,- forintra, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben 500.000,- forintra vagyonekobzást rendelt el.

Rendelkezett a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 50.000,- forint, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat 352.455,- forint, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat 332.500,- forint, V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat 70.000,- forint, I-V. rendű vádlottat egyetemlegesen 179.671,- forint, I. és V. rendű vádlottat egyetemlegesen 69.824,- forint megfizetésére kötelezte, míg 21.600,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben fellebbezést jelentettek be:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése, a védő felmentés;

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés;

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és védője enyhítés;

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás helyesbítése, a jogi indokolás kiegészítése, a bűnösségi körülmények helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítélet I-III. és V. rendű vádlottakra vonatkozó részét változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettként értékelt cselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősítse, I., II., V. rendű vádlottak foglalkozástól eltiltására vonatkozó rendelkezést mellőzze, egyebekben az első fokú ítélet I-III., V. rendű vádlottakra vonatkozó részét hagyja helyben.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában elsődlegesen abszolút eljárási szabálysértés miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését indítványozta arra alapítottn, hogy az elsőfokú bíróság írásbeli vallomástételt engedélyezett a korábban tárgyaláson vallomást tevő (tanú neve) tanúnak, azonban a tanú írásban tett vallomását nem ismertette V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott és védője jelenlétében.

Ezen felül álláspontjuk szerint az első fokú ítélet megalapozatlan [Be. 351. § (2) bekezdés a) és d) pont], ezért tárgyalás tartását és bizonyítás elrendelését, ennek keretében a könyvszakértői vélemény kiegészítését indítványozták a vonatkozásban, hogy az első fokú ítéletben az I. rendű vádlottat illetően megállapított adóbevétel csökkenés megvalósult-e.

A vezető védő álláspontja szerint az adóhatósági eljárásokban tett tanúvallomások bizonyítékként nem értékelhetők a Be. 82. § (2) bekezdése alapján.

Kifogásolta a védelem, hogy az elsőfokú bíróság az **(1. sz. gazdasági társaság)** esetében bizonyítékként értékelte az adóhatóság által készített revizori jelentést, álláspontjuk szerint a revizori jelentést készítő személy, kvázi szaktanácsadóként olyan feladatot végzett el, amely szakértői kompetenciába tartozik.

A védelem kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság bizonyos bizonyítási indítványokat elutasított ugyan, de azt nem indokolta meg. A büntetés kiszabása körében a védő utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az üzletszerűséget, és a bünszövetségben történő elkövetést azzal, hogy súlyosító körülményként is értékelte, a kétszeres értékelés tilalmát sértette meg.

Harmadlagosan az enyhítésre irányuló fellebbezés körében a védelem indítványozta próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, illetve végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű vádlott a büntetés fele része letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését fenntartva elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését, másodlagosan pedig a kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során a vallomásokból kizárólag azt fogadta el, ami megfelelt a vádnak, ami szerinte nem megengedhető az eljárási törvények szerint.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, különös tekintettel a III. rendű vádlott beismerő vallomására.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezés indokolása körében

utalt az V. rendű vádlott vallomására, mely szerint az **(1. sz. gazdasági társaság)** által kiállított számlák mögött valós teljesítés történt, és az I. rendű vádlott ezeket a számlákat annak tudatában állította be a könyvelésébe és helyezte azok áfa tartalmát levonásba. Utalt arra, hogy a bűnsegéd büntetőjogi felelősségének előfeltétele a tettes büntetőjogi felelősségre vonása. E körben utalt a Legfelsőbb Bíróság (Kúria), illetőleg az Európai Bíróság több ítéletére a számlabefogadó felelősségére vonatkozóan, a számla tartalmi helyességéért.

Mindezek figyelembe vétele mellett elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából kérte V. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

II.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés az eljárásában nem történt.

A Gyulai Törvényszék az ügyben 2015. október 21. napján tartott tárgyaláson V. rendű vádlott neve V. rendű vádlott és védője távollétében folytatott le bizonyítást, tanúkat hallgatott meg, akiknek a vallomása az V. rendű vádlottat nem érintette. Kihallgatta tanúként ugyanekkor (tanú neve)-t is, aki a nyomozati vallomáshoz képest az **(1. sz. gazdasági társaság)**-vel kapcsolatban, azaz az V. rendű vádlottat érintően is új információkat közölt. Az elsőfokú bíróság arra figyelemmel, hogy a tanú tartósan külföldön tartózkodott, részére írásbeli vallomás tételét engedélyezte. A tanú írásbeli vallomása megegyezett a tárgyaláson szóban előadott vallomásával. A törvényszék az I. rendű vádlott védőjének perbeszéde után újra megnyitotta a bizonyítást, és az V. rendű vádlott és védője jelenlétében ismertette a tanú vallomását, illetőleg az azt tartalmazó jegyzőkönyvet. Az pontosan nem állapítható meg az iratokból, hogy a tanú írásbeli vallomását ismertette-e a bíróság, bár a jegyzőkönyvi megszövegezésből ez következik. De arra figyelemmel, hogy ez a vallomás teljesen megegyezik a tárgyalási vallomásával, és azt ismertette a bíróság, így az V. rendű vádlottnak és védőjének lehetősége volt észrevételezési jogával élni, tehát a védekezéshez való joguk nem sérült. Így az I. rendű vádlott védőjének fenti eljárási szabálysértésre vonatkozó álláspontját nem osztotta az ítélet tábla. Egyébként is ez az eljárási szabálysértés az I. rendű vádlott személyét nem is érintette volna.

Nem osztotta ugyanezen védő azon álláspontját sem az ítélet tábla, hogy az eljárásban szereplő vádlottak és tanúk adóhatósági eljárásban tett vallomásai ne lennének bizonyítékként értékelhetők.

A közigazgatási eljárásban tett nyilatkozatok büntetőügyben történő értékelésének feltétele, hogy a meghallgatás az adott eljárási szabályok betartásával történjen. Mivel jelen ügyben az adóhatósági meghallgatások az eljárásra vonatkozó szabályok szerint történtek, így e vallomások bizonyítékkénti értékelése is törvényes volt az elsőfokú bíróság részéről.

A bizonyítási indítványokat illetően a törvényszék nem minden indítvány elutasítását indokolta meg határozatában. Amely indítványok elutasítását megindokolta, azzal az ítélet tábla mindenben egyetértett, hiszen e bizonyítási indítványok teljesítésétől nem várható eltérő tényállás megállapítása (első fokú ítélet 46-47. oldal).

Az elsőfokú bíróság az ítélet tábla álláspontja szerint a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte. Az adóhatóság megállapításai nem kötik a bíróságot, a tényállás

megállapítása a bíróság feladata a büntetőügyben. Az adóhatósági vizsgálati anyagok megállapításai jelen ügy szempontjából nem bírnak jelentőséggel, és a később kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a további bizonyítást sem ítélte szükségesnek.

A törvényszék külön foglalkozott I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének az **(1. sz. gazdasági társaság)** vonatkozásában előterjesztett könyvszakértői vélemény beszerzésére vonatkozó indítvány elutasításával. Az ítélet tábla egyetértett azzal, hogy e kérdés - az **(1. sz. gazdasági társaság)** részéről kiállított számlák alapján levonásba helyezhető áfa összeg - megválaszolása egy számítási feladat, amihez külön szakértő kirendelésére nem volt szükség, hiszen az adótartalom a számlákból megállapítható volt.

Osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a revizori jelentés okirati bizonyítékként értékelhető, az nem szakértői és nem szaktanácsadói vélemény. A revizori jelentés kiegészítése az **(1. sz. gazdasági társaság)** számláiban szereplő áfa tartalom figyelembe vételével megállapította, hogy a **(2. sz. gazdasági társaság)** a bevallott 682.000,- forint fizetendő áfához képest 112.131.000,- forint fizetendő áfát kellett volna, hogy szerepeltessen az adóbevallásában, melyek különbözete 111.449.000,- forint. (A revizori jelentésben foglaltakat közölhette volna az adóhatóság a bíróság egy esetleges megkeresésére, hogy a számlák áfa tartalma levonásra került-e, és a válasz ugyancsak okirati bizonyítékként értékelésre kerülhetett volna.)

A könyvszakértő egyébként szakvéleményében kimunkálta, hogy a **(2. sz. gazdasági társaság)**-t milyen fizetési kötelezettség terhelte, illetőleg, hogy a vádban szereplő cégek milyen áfa tartalmú számlákat állítottak ki - az **(1. sz. gazdasági társaság)** kivételével - melyeket az I. rendű vádlott a könyvelésébe beállított, és az alapján készített adóbevallást, a számlák áfa tartalmát levonásba helyezte. Ehhez képest az elsőfokú bíróság számítással hozzáadta az **(1. sz. gazdasági társaság)** számláinak áfa tartalmát a könyvszakértő által kimunkált értékhez, ez külön szakértelmet tehát nem igényel.

Az összeg megegyező az átirat bizonyítékként értékelt revizori jelentésben foglaltakkal.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője a körben, hogy milyen kötelezettség terheli a jogügyletben részt vevő feleket a számla valóságát illetően, továbbá, hogy a szerződő partner befizette-e az áfát, bevallotta-e, vagy sem, több Európai Bírósági határozatra hivatkozott.

A védő által hivatkozottak csak akkor irányadóak az ítélet tábla álláspontja szerint, ha tényleges gazdasági eseményről van szó. Ilyen esetben a fél gondossága addig terjed, hogy a szerződő partner egy működő gazdasági társaság, akivel szerződik az a gazdasági társaság ügyvezetője. Annak vizsgálatára már nem kötelezhető, hogy a vele szerződő partner az ügyletből eredő adót bevallotta-e, vagy az abból eredő adófizetési kötelezettségének eleget tett-e.

Akkor azonban, ha a fél tudja, hogy tényleges gazdasági esemény közte és a másik fél között nem történt, ennek ellenére az inkriminált számlát a könyvelésébe beállítja, az áfa tartalmát levonásba helyezi, vagy azt visszaigényli, nem hivatkozhat kellő gondosságra, hiszen a bűncselekményt szándékosan követi el.

Az áfa törvény értelmében csak szabályosan kiállított számla alapján kerülhet sor áfa levonásba helyezésére, illetőleg visszaigénylésére. A szabályosan kiállított számla feltétele, hogy a valós gazdasági esemény amit a számla tartalmaz, azon felek között jött létre, aki a számlát kibocsátotta,

illetőleg befogadta. Amennyiben megállapítható, hogy ez a gazdasági esemény nem történt meg, szándékosá válik a cselekmény, és ha a számla kibocsátó a számla után is vallott és fizetett be bizonyos áfát, a befogadó akkor sem jogosult az áfa levonására, mert a számla nem tekinthető szabályosnak.

Annak eldöntése, hogy egy adott számla tényleges gazdasági eseményt takar vagy sem, a bíróság feladata, ez nem szakkérdés, és nem adóhatósági kérdés. E körben pedig indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság messzemenőkéig eleget tett.

Minderre figyelemmel tehát sem eljárási szabálysértés miatt, sem pedig megalapozatlanság miatt nincs törvényes ok az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

III.

Ugyanakkor az első fokú ítélet tényállása kismértékben felderítetlen volt, és erre visszavezethetően hiányos [Be. 351. § (2) bekezdés a) és b) pont].

Az I. rendű vádlott vallomásából és az adóhatóság tájékoztatásából megállapítható volt, hogy a NAV 2010. január - 2010. I.-III. negyedévre vonatkozóan a **(2. sz. gazdasági társaság)** adóhiányát megállapította, annak tárgyában határozatot hozott. Ennek ellenére azt az elsőfokú bíróság nem szerezte be, pedig a vagyoneklobzás alkalmazása szempontjából ez jelentőséggel bír.

Az ítélet tábla a részbeni megalapozatlanságot akként küszöbölte ki, hogy a NAV határozatát beszerezte, az ügyben tárgyalást tűzött és bizonyítás keretében a határozatot ismertette.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a részbizonyítás, és az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 3.B.59/2011/46. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2016. augusztus 29. napján; a Gyulai Városi Bíróság 9.B.157/2012/12. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés próbaideje 2014. március 5. napján eredményesen eltelt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben a Gyulai Járásbíróság 4.B.319/2013/159. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2015. június 7. napján;

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben a Gyulai Járásbíróság 14.B.142/2015/24. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2016. október 28. napján eredményesen eltelt.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottal szemben a Győri Járásbíróság 7.B.864/2012/7. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2017. február 2. napján eredményesen eltelt.

Ezen megállapításoknak azért van jelentősége, mert végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet esetén a felfüggesztés próbaideje meghosszabbodik a szabadságvesztés tartamával [1978. évi IV. törvény 89. § (5) bekezdés], de a fentiekből megállapíthatóan a vádlottak felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje minden esetben eredményesen eltelt.

Az első fokú ítélet 17. oldal alulról harmadik bekezdés első mondatának végét kiegészítette az **után** szóval, mert a mondat csak így értelmes.

Ugyanakkor ezen bekezdést az indokolásba utalja, és egyben azt kiegészíti az Áfa törvény 55. § (1) bekezdés, 56. §, 65. § és a 82. (1) bekezdésének felhívásával.

Az adóhatóság a **(2. sz. gazdasági társaság)** ellenőrzése során, 2010. január 1-től 2010. szeptember 30-ig terjedő időszakra, általános forgalmi adónemben 130.298.000,- forint adókülönbözetet állapított meg, melynek megfizetésére kötelezte a kft.-t, emellett adóbírságot és késedelmi pótlékot is megállapított.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

IV.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló, több esetben ellentmondásos, egymás valóságát kizáró bizonyítékokat maradéktalanul mérlegelési körébe vonta, részletesen számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította.

A vádlottak védekezését - III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott beismerő vallomását kivéve - elvetette. A vádlottak védekezése arra irányult, hogy a vád tárgyát képező számlák kiállítására valós gazdasági esemény alapján került sor.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadó vallomásával szemben a III. rendű vádlott beismerő vallomását, a védekezéseket cáfoló tanúvallomásokat, az adóhatósági közléseket, okirati bizonyítékokat, az írás- és könyvszakértői véleményeket fogadta el.

Az egymással szemben álló vallomások kapcsán meggyőző indokát adta, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, illetőleg vetett el.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védőjének a bizonyítékok értékelését illető kifogása nem foghat helyt. A bizonyítékok értékelésének megengedett, és perrendszerű módja, hogy azon bizonyítékokat, illetőleg vallomásrészeket, melyeket egyéb bizonyítékok is alátámasztanak, elfogadja a bíróság, míg azokat, amelyeket más bizonyítékok nem támasztanak alá, elvesse.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Logikus és okszerű mérlegelés, és megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség.

Így a tényállást támadó és az I., II., V. rendű vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is döntően törvényes.

Helyesen járt el, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy valamennyi vádlott vonatkozásában az elkövetéskori törvényt kell alkalmazni, mert az elbíráláskor hatályban lévő törvény nem tesz lehetővé enyhébb elbírálást.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében tettesi elkövetői alakzatot állapított meg.

A megállapított tényállás szerint a vád szerinti időszakban az I. rendű vádlott nem volt a **(2. sz. gazdasági társaság)** ügyvezetője, tettesként pedig csak a gazdasági társaság ügyvezetője követheti el az adócsalás bűncselekményét.

Ugyanakkor a törvényszék helyesen állapította meg, hogy a kft.-t tényleges I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vezette, ezt ő maga sem vitatta, azzal kapcsolatosan valamennyi tevékenységet ő végzett, az ügyvezető személye csak névleges volt. Ebből következik, hogy az ügyvezetőnek nem is lehetett tudomása az I. rendű vádlott tevékenységéről, tehát tévedésben volt az adóbevallásokat illetően, a bűncselekmény elkövetéséről nem volt tudomása, így a cselekményt az I. rendű vádlott közvetett tettesként követte el. Erre figyelemmel az ítélet tábla az I. rendű vádlott adócsalás büntettként értékelt cselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősítette az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése alapján.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a cselekménynek tehát nem bűnsegédje, ahogy arra a védő a fellebbezés indokolásában hivatkozott, hiszen a cselekmény elkövetéséhez nem segítséget nyújtott, hanem az ügyvezető tévedését kihasználva, azt maga követte el.

V.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az időmúlás helyesen valamennyi vádlott esetében jelentős enyhítő körülmény, hiszen a cselekmények elkövetésétől több mint hat év, és az első fokú ítélet kihirdetése óta is több mint egy év eltelt.

A büntetett előélet, I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében súlyosító körülmény, míg a II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében is enyhítő körülmény az alsó értékhatárhoz közeli értékre elkövetés, hiszen az értékhatár 50.000.000-500.000.000,- forintig terjed, esetükben az elkövetési érték 68.000.000,- illetőleg 66.000.000,- forint.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében további súlyosító körülmény az üzletszerű elkövetés, illetőleg a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.

A bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetés súlyosító körülménykénti értékelését illetően az ítélet tábla nem osztotta I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének azon álláspontját, hogy ez a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Ez a két körülmény az elkövetéskor hatályos Btk. szerint még nem volt minősítő körülmény, így a kétszeres értékelés szóba sem jöhet. Az pedig, hogy a törvény ezt minősítő körülményként nem tartalmazza, nem akadály, hogy ezek súlyosító körülményként értékelést nyerjenek, hiszen a rendszeres haszonszerzésre törekvés megállapítható, illetve I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a szervezett elkövetésnek e formája, azaz a bűnszövetség megállapításának feltételei is fennállnak.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett a másodfokú bíróság úgy ítélte, hogy a cselekmények tárgyi súlyára, a magas elkövetési értékre figyelemmel, kizárólag az időmúlásra tekintettel nem szükséges a büntetések súlyosítása, az éppen a lényeges időmúlás figyelembevétele mellett arányos.

II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III., V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott által elkövetett cselekménnyel okozott vagyoni hátrány összegére, és a bűnsegédi magatartásra figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések a belső arányosságnak is megfelelnek.

A törvényszék ezen túl figyelemmel volt a büntetések tartamának meghatározásakor arra is, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott visszaeső, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott többszörös visszaeső, míg II.rendű vádlott neve II. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott büntetlen előéletű.

Így a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott büntetések kellően igazodnak a cselekmény tárgyi súlyához, és a figyelembe vett bűnösségi körülményekhez egyaránt.

A szabadságvesztés büntetés tartamára figyelemmel I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében sem a büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére, sem a fele rész utáni feltételes szabadságra bocsátásra nincs törvényes lehetőség.

A vádlottakkal szemben helyesen alkalmazott az elsőfokú bíróság közügyektől eltiltás mellékbüntetést, annak tartama is arányos, és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

A vádlottak közül a cselekmény elkövetése idején III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott volt ügyvezető, aki e minőségét felhasználva követte el a bűncselekményeket. Az ő esetében a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás is szükséges és indokolt, annak tartama arányos.

Ugyanakkor I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott nem töltött be vezető tisztséget a gazdasági társaságnál amikor a fiktív számlák kiállításra, illetőleg az I. rendű vádlott részéről felhasználásra kerültek, így a cselekményt nem a foglalkozásuk felhasználásával követték el, ezért e vádlottak foglalkozástól eltiltására vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

Tekintettel arra, hogy az adóhatóság a jogosulatlan áfa levonásával okozott vagyoni hátrány tekintetében annak megfizetésére kötelező határozatot hozott, a kétszeres elvonás tilalmára figyelemmel vagyonek Kobzásnak nincs helye I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében, ezért az ítélet tábla azt is mellőzte.

Az elsőfokú bünygyi költséget illetően a költségjegyzékbe történt téves bejegyzés miatt (15. tétel alatt 75.000,- forint helyett 70.000,- forint került bejegyzésre) az elsőfokú bíróság V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat 5.000,- forinttal kevesebb összeg megfizetésére kötelezte, ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy az általa önállóan fizetendő bünygyi költség összege 75.000,- forint.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban hivatalból eljárva, az első fokú ítélet I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II., III.rendű

vádlott neve III. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2016. március 23. napjától 2017. február 1. napjáig, és 2017. február 23. napjától 2017. június 16. napjáig előzetes fogvatartásban, 2017. február 2. napjától 2017. február 22. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Btk. 93. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A fellebbezési eljárásban III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védelmével 32.500,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a III. rendű vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdés, és 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az iratokból megállapította III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának számát: **(személyazonosító igazolvány szám)**.

Szeged, 2017. június 16.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

dr. Benedek Tibor
bíró
az aláírásban akadályozott
bíró helyett is

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.473/2016/57. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.102/2015/120. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottra vonatkozó, és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. június 16.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke